

B. C. D.

DISSERTATIO INAUGURALIS
MEDICA,

DE

POLYPO
CORDIS,

QUAM

PRÆSIDE SOLO DEO,

EX DECRETO ET INDULTU
GRATIOSÆ FACULTATIS MEDICÆ
IN ALMA ARGENTORATENSIVM UNIVERSITATE

PRO LICENTIA

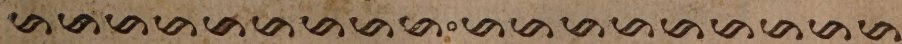
SUMMOS IN ARTE MEDICA HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA RITE CONSEQUENDI

Solenni ac placide Philiatorum censura

subjicit

BENEDICTUS FRANCISCUS
GRATELOUP, *Argentinesis.*

Ad diem 24. Januarii MDCCXXXI.

ARGENTORATI,

Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancell. Typogr.

Judicium. D. m.

DEO,
PATRIÆ,
FAUTORIBUS,
PARENTIBVS
NEC NON
AMICIS.

PRÆFATIO.

DE POLYPO CORDIS agendo rem jam saepe saepiusq; actam me iterum agere ultro fateor. Sed cum plures res observatas observârim, hancce materiam defendendam eo lubentius assumpsi, quo certior experientiâ sum, veterum sententias, item & multorum aliorum, falso niti fundamento, quia in causâ, diagnosi aliisque erravere: quæ quamvis ipsemet determinare haud valeam, tamen referam, quæ mihi tanquam probabiliora apparuere: De curâ absolutâ nullam mentionem faciam, quia eam suscipere velle fere idem esset ac velle Æthiopem dealbare. Authores nec multos citare instituti mei fuit, quia nudam expositionem rerum frequentius per-

spectarum perpensarumque facere volui, sequentem ordinem servando; posita definitione POLYPI ostendam varias variorum de Polypis sententias falsas fuisse, imo errores multos contigisse, & adhuc contingere in morborum causis detegendis. Ad differentias deinde descendam ipsorum Polyporum, causam, & denique curam (si aliqua detur præter palliativam) quibus pro modulo pertractatis ad finem Theseos mea properabo, persuasus, me precibus effecturum, ut B. L. hasce lineolas, hasceque pagellas benigne suscipiat.

POSITIO I.

POLYPUS est massa ut plurimum albicans, concreta ex sanguinis humorumque portione magis fibrosâ ac viscidâ, in multis partibus vasisque reperiunda, ob motum caloremque nativum languentem, prædominante quodam coagulo genita, cavitatum, in quibus heret, ut plurimum figura respondens. Ex quâ definitione patet ipsa differentia Polyporum ab aliis in corpore nostro crescere aptis, item à grumis, congestionibus variis &c. quæ omnia, quamvis aliquas
de

de supradictis proprietatibus habeant , tamen non omnes possident , unde eorum à Polypis distinctio allegata valet. In etymologiâ Polypi quærendâ multi jam insudarunt, videtur desumpta fuisse à verbis πολὺς, multus & πῆς, pes; sed cum hâc ratione cancer aliæque plures res possent appellari Polypi, ideoque nostro Polypo peculiare in definitione adjecimus circumstantias.

POSITIO II.

Exposita jam definitione ipsius Polypi in genere sumpti , descendere ad Polypi ipsius Cordis considerationem instituti mei est. Unde POLYPUS CORDIS est massa quædam ut plurimum albicans, concreta ex sanguinis portione magis fibrosâ ac viscidâ in corde præcipue, ejusq; tum thalamis tum & vasis , ob motum & calorem nativum languentem , prædominante quodam coagulo genita, cavitatum, in quibus hæret, figuræ aliquantulum respondens. Quæ definitio, ut opinor, non male se habet, siquidem omni & soli convenit. Omni, quatenus

omnibus excreſcentiis convenire poteſt, quod ſint concretum quid a ſanguinis portione fibroſâ atque viſcidâ genitum; ſoli, quatenùs Polypo ſoli convenit, ut in corde præcipue atque ejus vaſis, ob motum caloremque nativum languentem, prædominante quodam coagulo genitus ſit. Quamvis ut verum fatear, difficultatis nodus Gordius non ſit per recensitas rationes ſufficienter ſolutus. Sed quam parum ſimus felices in difficultatibus abſolute & fundamentaliter ſolvendis in arte medicâ, triſti experienciâ ſat ſufficienterque comprobatum eſt; unde & pro auxilio liceat etiam ad externam figuram confugere; ſed eſſentiam per ſuperiùs recensitam definitionem meliùs explicari in conſeſſo eſt.

POSITIO III.

Varias variorum de Polypis ſententias falſas fuiſſe, variosque in ipſorum agnitione detegendâ errores contigiffe, omni parum attendenti patebit; imò & varias morborum cauſas multos à veris non recte diſtin-

stinxisse, ne dixero confudisse. Nam multos in naturâ seu essentiâ Polyporum de-
 tegendâ hallucinatos fuisse testantur, tum
 authoritates, tum & experientia. D. DO-
 CTOR ADAMUS CHRISTIANUS
 THEBESIIUS *de Polypis cordis* agens, te-
 statur de Batavis, ipsos affirmare Polypos
 non nisi in articulo mortis efformari; quia
 ut ajunt, illo tempore corrumpuntur hu-
 mores, & liquoris vitalis sistuntur motus,
 cui sententiæ ne dicam adhærere, sed ab
 eâ penitus abstrahere se velle asserit, quia
 materiam non mucilaginosam tantum, sed
 quasi carneam repertam à se esse conten-
 dit, quæ per aörtam aliaque vasa majora
 tum minora, ramificationes ample exten-
 deret (unde ab hâc sententiâ discedendi
 ejus motivum) Quamvis ante Loweri
 tempora Polypi, ut recte autumandum
 est, fuerint causæ mortis, tamen rem peni-
 tûs abditam fuisse patet. Nam Batavorum
 de Polypis jam citata sententia non con-
 cordat cum ratione, imò & à rectâ
 ratione veritateque quam maxime aliena
 est,

est (generaliter quis si loquatur) nam aliquando contingere illud posse ab hâc causâ non nego, sed tamen semper id accidere falsum. Quia carneam quasi substantiam quam observavit THEBESIUS, ne dixero tendineam (quod ipsemet vidi sub initium hujus anni in cadavere quodam cultello anatomico aperto à Charissimo Patre meo in nostrâ Universitate Practico sat felici) & quod magis, quomodo lapideam, ut observatum est Ephemerid: Nat: Curios. decade 2^{dâ} anni 5^{ti} observ. LXXXIII. per tam parvam moram assequi potuisset.

POSITIO IV.

Aliqui, quamvis id verum etiam aliquo in sensu sit, valetudinarium statum longum ante mortem, morbos chronicos, quos ordinarie consequitur mors, morbosque diuturnos aliosque hujus farinae affectus, clarissima signa ejus tûm existentiae vel dispositionis esse; sicut etiam & diuturni pulmonum affectus, qui ex pituitâ crassâ, pure, spasmo, vel alio affectu præternaturali laborantes ad hunc morbum tendunt. Quod ultimum

unà cum præcedentibus causis ad veritatem aliquo in sensu facere fateor, sed in omni falsum. Nam contrarium experientia propria patet, siquidem si hoc esset, omnes prædictis affectibus laborantes, & polypo laborarent, quod quam falsum sit, nemo expertus non videt; ex quibus patet difficillimam esse Polypi naturæ causæque investigationem &c. quod tamen pro modulo prosequar, differentias, causas, signa, curamque exponendo. De qua ultima mentionem faciam vel ut præservativa aliquali vel saltem palliativa.

POSITIO V.

Differentias Polyporum à se invicem assignare non levioris esse difficultatis nemo negabit. Sed cum omnes sint tantum accidentales, non vero essentielles, assero Polypos differre ratione loci, duritiæ atque substantiæ. Si enim locum consideremus, nullus vix non est locus, in quo concretiones tales efformari non possint; nam non tantum cor, de quo ex professo agere contendo, & quidem in utroque ventriculo, quod rarissime contingit, sed illud tamen à

ZACHARIA MANAGETTA EPHEMERID. GERM. DEC. I. Anno I. Observ. XXXI. de *Polypo Cordis in utroque ventriculo* observatum item in dextro tantum, & quidem frequentius, aliquando non, sed tantum in sinistro, uti & ipsemet expertus sum; verum etiam pulmones, nares & ei vicinas partes, ut sæpius patuit, item Hepar, Lienem, Renes, Uterum aliaque loca infarciunt, quod recensere instituti mei nullo modo est. Tandem assero, quod concretiones tales efformari possint, ubi sanguinis circulatio aliquantulum impeditur. Ratione duritie atque substantiæ compactioris, notandum quod ejus tum corpus, tum & ramificationes duritie & consistentiæ differant. Nam consistentia ejus non tantum ad medullæ similem substantiam (quæ tamen ordinaria) sed ad carneam, imo & tendineam accedit, uti expertum mihi metipsum fuit, in hydropico à me cultro anatomico subjecto. Imo & corio similis, ne dixerò cum Ephem. Nat. Curios. dec. 2^a. ann. 5^{ti} observ: 83. lapideus extitit. Quæ concretiones ex hypothese quod

in tali gradu talem partem affecerint, cur non & aliam in tali gradu afficere possent. Ne dicam quid de pondere ad uncias vi. imo viij. item & de crassitie ad digitum minorem, quod tamen non assero, in omnibus in eodemque gradu reperiri.

POSITIO VI.

Differentias si & sumamus, possunt desumi à varietate subjectorum, nam non tantum in mortis articulo positi, non tantum adulti, cachectici, morbis chronicis diutius affecti, sed & unius anni infantes hocce malo correpti fuerunt; ut mihi testatus est Venerandus Parens meus. Item & ratione causarum, quas si in genere consideremus, esse inextricabiles, lapidemque Lydium, quo veri Medici ab Empiricis & doctrina expertibus distinguuntur. Sed in Polyporum agnoscenda causa multi defecere; nam si cum Batavis dixerimus illos in articulo mortis tantum efformari, si pituitam ut solam causam cum Veteribus considerare velimus, si corpus adiposum, si medullam calefactam, si sanguinem unà cum pinguedine coagulatum, omnia, fateor, in aliquo sensu vera esse

possunt ; si itidem cachecticos , chronicosque affectus , quod verisimilius , solum in aliquo sensu vera sunt , cum & in aliis , qui in his non defecere , reperiantur. Unde nulla est regula certa , quæ non falso , si dicere fas fuerit , nitatur principio. Ergo Polyporum causa in corde (quamvis & eadem excepta ratione loci & cum grano salis sumpta ex definitione quam facillime deducatur) à sanguinis motu languente in corde , portioneque ejus magis fibrosa ob cordis languorem debito modo non conquassata (quamvis & causa etiam à resolutione nimia repeti posset) transeunte potissimum quærenda , unde figere sanguinem capacia per se & ex natura sua id præstare possunt. V. G. Plethora , Cacochymia , Tristitia , Aër frigidus , Scorbutus , Lues venerea &c. per accidens etiam humores in nimium motum concitantia , Latitia , Aër calidus , Morbi acuti &c. Unde patet essentiam & causam atque differentias Polypi , sicut & aliorum morborum detegere non levis esse difficultatis.

POSITIO VII.

Signorum ratione WEPFERUS jam suo tempore annotavit *Hist. Apoplect.* in qua refert pro signis, Polypis obsessos nunquam perfecta valetudine gaudere, actiones eorum torpidas esse, cordis palpitatione, respirandi difficultate tentari, quæ eo magis augentur & exacerbantur, quo majora morbus incrementa capit. Inquietudines, pavores, pulsus anomalus, tremulus, inæqualis, aliquando etiam nullus in quavis etiam parte tactus, Cordis motus vix sentitur, vomicæ pulmonum, sæpius tussis aliaque sunt timenda, si malum invaluerit, faciei livor, sæditas, imo aliquando Pleuritis, Cachexia, Hydropes, sed quamvis ut certa aliqua ex his jam recensitis signis habeantur, tamen in determinandâ ejus existentiam non parum fudat Medicus. In Ephem. German. citatur D. D. CHRISTIANUS DE HELWICH de Polypis cordis multorum symptomatum ad aliud morbi genus relatorum causis, testatur de Polypis rem abditam fuisse, & illud præsertim ratione mul-

torum signorum diagnosticorum prognosticorumque discernendorum in morbis internis, nam Cephalex in muliere atrocissimam & invictam causam PECHLINUS detegere potuisset, sinus cerebri citatæ mulieris nigro, mucilaginoso, tenacique Polypo obsideri videns. Item & aliorum symptomatum, quæ si loqui fas fuerit, nunquam deducenda viderentur à Polypi natura, quod tamen secundum ipsum ab ejus natura absolute dependisse patuit post ipsam horum subjectorum cultro anatomico apertionem,

POSITIO VIII.

Ex superius dictis patet nemini nisi vati possibilem esse accuratam Polypi diagnosin, nam quis respirationem difficilem, sicuti & observavit D. D. JOH. ZACHAR. FURSTIUS *Ephem. Germ. Ann. IX. Observ. 174.* in hoc subjecto à Polypo ortum habuisse existimasset; in qua rerum obscuritate quoad signa diagnostica liceat in medium proferre ea, quæ a Dilectissimo Parente meo observata fuere, qui certi aliquid de Polypi existentia & instante morte horis v. l. vi.

antequam illa evenerat plus unâ vice pronuntiavit, idque ex pulsu l. miuro l. ad notabile tempus intermittente, in aliquibus fere nullo absque extraordinaria alteratione alia, si insignem virium debilitatem & magnas præcordiorum angustias excipias. Insuper ea quæ notatu dignissima sunt Ephemeridibus Germanorum Dec. III. Ann. I. inferi curavit ALEXANDER KNIPSMACOPPE in epistola de *Aôrtæ Polypo* ad CAROLUM PATINUM, qui eodem laborabat, a pulsu continuo inæquali & in ipsa exacerbatione obscuro, deficiente, recurrenteque ac cordis jectigatione, l. levi palpitatione & dyspnœâ per vicem inordinatim recrudescentibus &c. signa Polypi præsentis certa desumit, quæ tamen hac vice ulterius prosequi nolui Tyro. Quod jam attinet difficultatem, utrum Polypus sit causa mortis, an vero ejus effectus, verbo respondeo, prius veritati convenientius videri, si in genere eum consideremus, quamvis non negem aliquo in casu posse fortassis evenire Batavorum assertum, sicuti hoc

detegi posset in suspensis, morteque violenta affictis, l. morte arte l. alia causa inducta affectis, quod tamen dicorarius contingere. Causam tamen mortis illam potius esse assero, quia ordinarie & vix non semper illam infert. Unde fundamentaliori atque pertinaciori ratione mortis causa quam effectus ventilatur.

POSITIO IX.

Ad curam deveniendum, in qua infelix ratione omnium vix non Polyporum est ipsa ars Medica. Nam Medicinam ipsam, si juxta GALENI opinionem habeatur, ut sit additio eorum, quæ deficiunt, sublatioque eorum, quæ excedunt, inutilem esse in hocce affectu concedo. Nam remedia, ut opinor, repetuntur 1. ex fonte chirurgico (si aliqui chirurgiam medica arte antiquiorem defendere voverint) quæ in corde locum non habent directe, nisi ipsam venæ sectionem. 2. Ex fonte diæterico, quæ nihil nisi impedimentum accretioni ipsi asserre possunt. 3. Ex fonte Pharmaceutico, quæ etiam quamvis digestiva, incidentia, resolventia, attenuantia, sudorifera fuerint, nihil præstant, nisi aliquo modo imminuere (quod non certum) l. saltem glutinosum fortassis solvere & impedire, ne viscosi humores in Massa Sanguinea prædominentur; sed cum ipsemet una cum & aliis distinctivam curam, sicut & causam ignotam esse agnoscam, unde palliativa sola datur, quæ malum in ulteriori progressu impediatur, sicque vita procrastinetur. Liceat ergo & denuo rogare ut B. L. quæcunque huic operæ, cui B. C. D. colophonem impono, benevolentiam concedere haud gravetur, quod spero cum facturum, persuasus dummodo fuerit, me exercitii tantum gratia hancce dissertatiunculam conscripsisse, ut ostenderem in hacce materia multos hallucinatos fuisse, hujusque curam absolutam nullam dari.

TANTUM.